

[Chr. Madsen.]

hundrede. Denne lovparagraf, § 10, stk. 4, må vel også forstås på den måde, at arbejdsanvisningskontorerne allerede nu, i dag og i morgen, bør undersøge, om der går urimelig mange folk på kontrolstederne. Det må også være i paragraffens ånd, at hvis man kommer til det resultat, at der går urimelig mange, må man sørge for, at der kommer arbejde i gang. Men på dette område bliver loven efter min mening ikke efterlevet i disse dage. Det kunne være, at den højtærede arbejdsminister kunne komme med et par bemærkninger om sin forståelse af denne § 10, stk. 4.

Det sidste, den højtærede arbejdsminister var inde på, var de bestemmelser, vi har indføjet med hensyn til uddannelsen for ikke-faglærte og for faglærte. Dér er det vor hensigt, at for uddannelsen af ikke-faglærte skal der gøres alt det, der kan gøres. I den forbindelse vil jeg gerne spørge den højtærede arbejdsminister, om der er nogle ekstraordinære planer, om der er nogen ekstra aktivitet på dette område. Jeg tænker her på, at det for nogen tid siden stod i fagblade og dagblade, at der var et nødbråk fra ufaglærte rundt om i landet, der manglede skoler. Der var brug for så og så mange skoler; der var brug for så og så mange undervisningspladser for ufaglærte.

Jeg vil tillade mig at spørge den højtærede arbejdsminister, om man på dette område har gennemført noget ekstraordinært i tiden, der er gået, eller om man har planer med hensyn til ekstraordinær udbygning af disse skoler for ufaglærte. Der er brug for dem; man står og mangler dem. Der er mulighed for, at de ufaglærte kan få en bedre uddannelse, så at de ikke risikerer at blive arbejdsløse som nu, når de har mindre uddannelse.

En anden side af sagen er, at der i de cirkulærer, arbejdsdirektoratet udsender, er indført en begrænsning med hensyn til, hvilke uddannelsessteder en arbejdsløs i en arbejdsløshedsperiode kan få understøttelse ved til en uddannelse. Der står nævnt de steder, hvor man kan komme og få understøttelse i uddannelsesperioden, men hvorfor skal der være spærreregler, så at en ung arbejdsløs, der har evner og energi dertil, ikke til eksempel kan gå på et seminarium og få læreruddannelse og få denne læreruddannelse betalt efter reglerne med hensyn

til uddannelse for ikke-faglærte? Det er en af hensigterne, vi har med at få hele denne sag taget op til revision, at få dette rettet.

Jeg skal slutte med at sige, at vi naturligvis ikke kan være modstandere af, at der bliver nedsat et sagkyndigt udvalg, der skal gennemtrawle hele området.

Bladt: Der kunne siges meget om det her fremsatte lovforslag om ændringer i lov om arbejdsanvisning og arbejdsløshedsforsikring m. v. Jeg skal dog ikke her ved denne første behandling gå i enkeltheder om de foreslåede ændringer. Det, der særlig karakteriserer lovforslaget, er, at det på mange punkter bryder med principperne i den gældende lov. Ved en vurdering af lovforslaget som helhed er det min opfattelse, at dette indeholder så mange problemer og rejser et væld af ubesvarede spørgsmål, så jeg tror, at det end ikke kan overraske forslagsstillerne, når jeg siger, at jeg på det foreliggende grundlag ikke er i stand til at udtale tilslutning til forslaget.

Jeg skal kort gennemgå nogle af de vigtigste af de foreslåede ændringer.

Der skal gennemføres nye reguleringsbestemmelser for dagpenge og børnetilskud — reguleringsbestemmelser, som er forskellige for de to ydelser. Efter at understøttelsen i mange år blev reguleret efter pristalsudviklingen, blev der i 1962 gennemført den ændring, at understøttelsen nu reguleres i takt med lønudviklingen, hvilket var helt i overensstemmelse med arbejdsløshedskassernes ønske. Jeg er derfor langt fra sikker på, at arbejdsløshedskasserne vil godtage de foreslåede reguleringsbestemmelser.

Efter forslaget kan der udbetales understøttelse for et ubegrænset antal dage. Hvis dette blev gennemført, er der efter min mening ikke mere tale om forsikring, men om social forsørgelse. Der må nødvendigvis stilles krav om et vist mindstemål af arbejde. Der må da være en slags sikkerhed for, at de folk, der optages i arbejdsløshedsforsikringen, også har tilknytning til arbejdsmarkedet. Jeg mener derfor også, det er forkert at ophæve arbejdsbetingelserne, den såkaldte 26 ugers og 39 ugers bestemmelse. Med den høje beskæftigelse, vi har, skulle det dog ikke volde vanskeligheder at skaffe bevis for 26 ugers arbejde i 3 år eller 39 ugers arbejde i 4 år. Arbejdsløshedskasserne